

LAIVAS

No. 53. Metai XIII

Grudžio-Dec. 30, 1933

LTSR valst.
respublikos
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

“L A I V A S”

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

NAUJŪJŲ METŲ ŠVENTĖ

L e k c i j a .

TIT. 2, 11—15.

BRANGIAUSIS: mūsų Išganytojo Dievo malonė pasirodė visiems žmonėms ir mokina mus, kad, išsižadėję bedievytės ir pasaulinių geidulių, gyventumėm šiame pasaulyje blaivai, teisingai ir maldingai, laukdami palaimintosios vilties ir ateinant garbės didžiojo Dievo ir mūsų Išganytojo Jėzaus Kristaus, kurs pats save davė už mus, kad mus išpirktų iš visokios neteisybės ir apvalytų pats sau pri-

E v a n g e l i j a .

LUKO 2, 21.

ANUO metu, praslinkus aštuonioms dienoms, kuomet reikėjo apipiaustyti vaikelis, pramintas jį vardu JĖZUS, taip kaip jis buvo Angelo pavadintas, pirm ne kaip buvo pradėtas iščioje.

imtina tautą, stropią geriems darbams. Taip kalbėk, ragink ir bark visu rimtumu Jėzuje Kristuje, mūsų Viešpatyje.

Sveikiname visus “Laivo” skaitytojus ir Marijonų Kolegijos Rėmėjus linkėdami Jums Laimingų Naujų Metų.

“LAIVO” REDAKCIJA ir ADMINISTRACIJA

Užsakykite “LAIVĄ” Savo Giminėms Į Lietuvą

NAUJŲ METŲ BELAUKIANT

Kun. J. Mačiulionis, M. I. C.

Žmogaus gyvenimas susideda iš mažų dalelių, laikotarpių, kurs sudaro valandas, dienas, savaites, mėnesius, metus ir visą žmogaus buvimą čia šioje ašarų pakalnėje.

Daug domės nekreipiama į naujai prasidedančią valandą, bet jau kas kita nauja diena arba savaitė ar mėnesis. Bet kada pradėdame Naujus Metus, vienas kitam linkime Laimingų Naujų Metų, ypač turėdami mintyje, kad jeigu ir gyvenimas čia ant žemės jau pasibaigtų, kad žmogus būtų vertas pradėti tą naują amžiną ir laimingą gyvenimą danguje.

Baigiant metus daroma apyskaitos ir kiekvienas žiūri kiek padarė pelno arba kiek būta nuostolių pereitais metais. Tai gi ir iš dvasinių turtų išmintingas žmogus daro apyskaitą. Kokios buvo jo ieigos ir kokios išlaidos. Ieigos tai geri darbai, o ypač Bažnyčios atlydai, kiek jų buvo surinkta. Išlaidos tai nupuolimai bei nuodėmės, kurias žmogus padarė. Šventi ir dievobaimingi žmonės turi kuomi pasidžiaugti, kad mato, ką tik prabėgęs metas jiems šventai pasisekė praleisti be didelių nuostolių savo sielai. Gi žmogus, kurs mato, kad jis tarnavo nuodėmei ir yra vertas Dievo rūstybės ir bausmės, privalo, bent pradėdamas metus, išsižadėti savo nedorybių ir uoliau už šventus žmones, Bažnyčios atlydų daugiau pelnyti sau ateinančiais naujais metais.

Prisiminkime Dievo gerumą, meilę ir gailestingumą, kaip Dievas žmogų traukia prie savęs. Visokias gerybes Dievas mums pavedė, kad mes jomis džiaugtumėmės ir Jį už tai atitinkamai garbintume. Skyrė mums vietą pas Save, kad Jo meilę atjaustume. Jis žmonėms nuodėmes visada pasirengęs atleisti, jeigu žmogus gailisi ir

prašo jų dovanojimo, atlikdamas išpažintį ir tvirtai prižadėdamas į jas daugiau nebegrįžti.

Jeigu laikysimės Dievo gerumo, meilės ir gailestingumo, o tačiau nepateksime į nuodėmės nelaimę. Neabejokime, Dievas nori žmogų išganyti. Nauji Metai, nauji Dievo gerumo, meilės ir gailestingumo šaltiniai atsivers. Sekime tas Dievo malonias gausias šiais metais ir čarbuokimės, kad kiti Dievo gerumą, meilę ir gailestingumą pažintų ir pamylėtų.

Dievas visiems yra geras, meilingas ir gailestingas. Nors daug žmonių piktais darbais užgauna Dievo širdį, pamindami po kojų Dievo gerumą išmesdami iš širdies Dievo meilę ir nusikalsdami sunkiai prieš Dievo gailestingumą jo nepaisydami. Vis gi ir tokius nelaimingus žmones pasigailėjimas gal čavesti prie susipratimo. Pamokslininkas kalba, žmonės klauso ir žiūrėkime kiek žmonių, kurie jau stovi ant prapulties krašto, o uolus misijonierius sulaiko ir sugrąžina Dievui.

Tai gi šitie 1934 metai daugeliui yra paskutiniai gyvenimo metai čia šioje ašarų pakalnėje. Koki kiti nauji metai bus, nežinome. Gal laimesnesi danguje, bet gali būt ir vargingesni skaistyklėje, nelaimingiausi visiškame atmetime, pragare. Neduok Dieve nei vienam mūsų prieteliui tokio amžino atmetimo nelaimės sulaukti. Dievas tesaugo mūsų prietelius ir nuo skaistyklėje kančių. Tegul visi už jų šventus ir prakilnius darbus sulaukia daug vaisingų metelių šiame pasaulyje praleisti ir surinkti dar didesnius turtus amžinybei, o tie, kuriuos Dievas pašauks iš šio pasaulio, tesuteikia amžiną atsilį. ir ramybę pas Save danguje.

Maldos Apaštal. Bendroji Intencija

MALDOS APAŠTALYSTĖS BENDROJI INTENCIJA

Sausio mėn. 1934 m.
Šventojo Tėvo Pijaus XI patvirtinta
ir palaiminta

ATSIVERTIMAS VISŲ, KURIE UŽSIGINA ARBA NEAPKENČIA DIEVĄ

Yra žmonių, kurie netiki į Dievą ir visai nesidarbuoja dėl amžinos laimės. Jie gyvena vientik šio pasaulio idealais, augštesnių jie nesiekia ir neieško. Visos jų jėgos nukreiptos į šio pasaulio turtus ir garbę. Kad padidinus savo turtus ir garbę šiame pasaulyje, jie gatavi dasileisti baisiausių nedorybių. Kartais net savo pačių gyvybę rizikuoja, kad atsiekus tuos savo žemiškus tikslus. Bloga ir nelaiminga yra padėtis šių žmonių.

Bet atsiranda kito tipo žmonių, kurie nevienik patys išsižada amžinosios laimės, ale visokiomis priemonėmis darbuojasi išplėsti tikėjimą iš nekaltų žmonių širdies. Šėtono darba dirba ir su šėtonišku pašėlimu. Niekas nemanytų, kad žmogus turėdamas progą laimėti amžiną gyvenimą, pasiduotų po šėtono tokia vergija ir jam visas jo pajėgas atiduotų. Bet yra gana daug tokių neišmanėlių besidarbuojančių šėtono naudai.

Kaip žydai troško Kristaus mirties ir viską pakreipė, kad Dievą nužudytų, taip ir po šiai dienai atsiranda žmonių, kurie Kristaus tikėjimą bando sugriauti ir žmonių prie jo neprileisti. Tam leidžia begėdiškiausias knygas, žurnalus ir laikraščius. Varo baisiausias agitacijas ir visą jų energiją įtempia, kad sulaikius Kristaus karalijos išsiplėtojimą.

To brudo pasaulyje yra begalo daug. Žmonės, kuri neseka Kristaus Bažnyčios mokslo arčiau, labai dažnai pakrypsta į

sugedusių žmonių klaidas. Žmonės, kaip žinome, iš prigimties yra palinkę į blogą. Kada dar kas iš pašalies stumia į tą blogą pusę, tai žmogui tik to ir reikia. Jis kaip vežimas į pakalnę smarkiai leidžiasi žemyn.

Pastebėjome, kad pastaraisiais laikais katalikai žmonės daugiau meldžiasi ir dažniau eina prie Sakramentų, bet blogo negali sulaikyti. Matyti, kad ir blogumas vis auga ir darosi galingesnis. Juk niekuomet nebuvo tokių pašėlusių bedievių kaip mūsų laikais dabar pradeda atsirasti. Nevientik patys tingi Dievui tarnauti, bet ir kitus atkalbinėja nuo gražaus ir švento gyvenimo.

Taigi norėdami sulaikyti bedievybę visi katalikai privalo dar daugiau pasidaruoti negu iki šiol darbuosite. Su bedieviu nedera argumentuoti, nes joki argumentai jam nieko nereiškia. Jis tik pamatęs kaip katalikas mintija greičiau panaudos jo silpnumus ir padarys kilpas kitus į bedievybę patraukti. Geriau maldoje Dievo prašyti, kad nuo bedievybės liuto gerus žmones apsaugotų.

Pirmieji penktadieniai Maldos Apaštalytės Draugijos pasidarbavimu jau pasirodė gražūs, kaip rodo, penktas sekma dienis mėnesio. Dauguma žmonių išklauso šv. Mišių ir eina prie šv. Komunijos. Kur dar nėra įvesta toks gražus pamaldumas šv. Jėzaus širdžiai, tegul Maldos Apaštalytės nariai pasirūpina savo pavyzdžiu

ir žodžiu kitus paskatinti prie tokio gražaus pamaldumo, o tada bedievybė negalės įeiti bent į tokių dievobaimingų žmonių širdis.

ŠVENTOJI AGNIETĖ

Ilgas gyvenimas ne taip svarbu, kaip karšta Kristaus meilė. Šv. Agnietė trumpai gyveno čia ant žemės, bet karštai mylėjo Kristų. Taip karštai, kad visas žemiškas linksmybes pamynė po kojų, kad tik būtų verta Kristaus sužiedotinės vainiko. Jos gražumas daugelio akis patraukė prie jos. Valdininko Sympronijaus sunus taip pat pamylėjo Agnietę. Jis norėjo gražumu patraukti Agnietės prielankumą. Bet šventoji nesutiko. Jo tėvas grąsino visokiais budais, kad Agnietė su sunumi apsivestų. Bet ir tas nieko negelbėjo. Galų gale Agnietę pašaukė į teismą. Kada valdininko sunus per artį prisiartino prie Agnietės, buvo staiga užmuštas. Tik jai pasimeldus, atgavo gyvybę. Aspasius valdininkas įmetė ją į ugnį. Bet ir ugnis užgeso. Jos gerklę galų gale kardu perskrodė. Ji mirė apie 304 m.

ŽODIS PROMOTORIAMS

Sausio mėne. 1934 m.

Brangus Promotoriau:

Sulaukę Šv. Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų stokime į Kristaus vynyją su nauja energija atsidavimu ir drąsa kaip Apaštalai pergyvenę su Kristumi laimingus laikus paskui uoliai ėjo savo naujas pareigas iki sulaukė garbės vainiko danguje, taip ir promotoriai privalo eiti tuo pačiu keliu ir žiūrėti visuomet augštin kur laukia amžinas užmokestis.

“Džiaugkitės ir linksminkitės, nes jūsų užmokestis yra gausus danguje.” Turime Kristaus užtikrinimą, kad užmokestis bus gausus. Žinoma, gausenysis tiems, kurie uoliau pasidarbavo Tikėjimo

reikalams. Čia ant žemės žmonėms su šypsena dirba, kada tikisi gerą užmokestį už darbą. Pasišventusiems tikėjimo reikalams niekuomet nedera nusiminti arba abejoti apie užmokesčio gausumą. Ne laikiną atlyginimą Kristus pažadėjo, bet amžinąjį.

Kaip greitai pračina užmokesčio laikas. Čia mes krutam, jūdam, čia mus ir nėra. Nors žmogui nusibosta gyventi ant žemės, bet tik dėlto, kad žmogaus prigimtis linksta į tą pusę. Bet tiesa, kad žmogaus gyvenimas yra begalo trumpas šiam pasauliui. Jo antra dalis gyvenimo kur kas daug ilgesnė, negu ši pirmoji. Palyginkime amžinybę su laiku. Koks laikas, kad ir ilgiausias, negali prilygti amžinybei. O mes ir to paties laiko tik mažiausią dalį teturime čia ant žemės. Ne milijonus metų, ne tūkstančius, ne šimtus čia tebegyvensim, bet daugių-daugiausia 90 metų; ir gyvenimas mūsų baigtas.

Taigi labai dažnai apsvarstykime kaip gi žmogus neišmintingas, jeigu jis duotu jam šiuo trumpu laiku nesinaudodamas kaip reikia savo sielos išganymui ir jos išstobulinimui. Nieko žmogui nepadės paskui apgailėstanti kada jau bus pervėlu, bet daug pagalbės jeigu dabar jis rimtai apmąstinės ir save paskatins prie darbų naudingų jo sielai.

Visas mūsų darbas mums daug geriau seksis, jeigu rodysime visur gražų pavyzdį. Pavyzdys kaip teatras kalba į žmogų ir lenkia jį prie sekimo. Maldą taip lengva pamiršt ir atprast. Taigi pradėdami naujus metus dabokime save maldoje ir ja baigkime. Darykime pastabas jauniems už save jeigu kur pamatysime maldos dvasios stoką. Ypač bažnyčioje užlaikykime didžiausį rimtumą ir višišką tylą.

ŠVENTOJI BERNARDETTA

Šių metų gruodžio 8 dieną, Nekalto Prasiidėjimo Švenčiausios Panos Marijos šventėje, Romoje įvyko Bernadettoos Subirū (Soubirous) kanonizacija arba viešas Bažnyčios paskelbimas šventąja.

Nuo to laiko turime "Stebūklo Šventąją."

Dievas per Švč. Mariją Paną padarė tą menką mergele garsią ir šventą. Bažnyčia paskelbė mums tą malonų ir gailėtingą Dievo darbą. Ji parodė, kaip Dievas "pakėlė nuolankiąją" mažutę, "nukėlęs nuo sostų galinguosius." Čia matome, kaip didžiai skiriasi Dievo darbai nuo žmonių, Jo sprendimai nuo šio pasaulio sprendimų.

Pasaulis dažnai kelia padangėsna net didžiausius nenaudėlius, Dievas iškelia danguje ant sosto ir pasaulyje duoda garsų vardą mažutėliams. Kas būtų minėjęs pasaulyje Bernardettos Subirū vardą, jei ne šis Dievo Apyaizdos darbas?

Dievas panaudojo ją tik trumputę va landėlę ir padarė ją garsią ir šventą. Jis jai davė aštuoniolika regėjimų Švč. Dievo Motinos. Tuomi Jis pakėlė mažutės sielą ir surišo ją su dangumi ir davė pradžią nesibaigiantiems stebūklams ant žemės. Per ją, kaip ir koki instrumentą, ištriško iš žemės šaltinis, kuriuo, keli pradžioje lašai, dabar virto gausia versme, kuri neturi savyje gydančių dalelių (pagal medicinos mokslą) o vienok gydo tūkstančius įvairiausių ligonių kūnų, o da daugiau sielų.

Naujoji Šventoji ištikrųjų yra "Stebūklo Šventoji."

Ar ne stebūklas, kad vietą, kurios niekas pirmiau pasaulyje nežinojo (kas kam buvo galvoje, kad ten kur apie Pyreniejus užkampyje, yra kokis ten Liurdas) dabar kas savaite lanko apie ketu-

rios dešimtys tūkstančių maldininkų? Jų daugybė pelno kūno ir sielos sveikatą. Ar ne stebūklas, kad užkampyje, neturtėlių apgyventame, išaugo bažnyčia (bazilika), kokių pasaulyje mažai rasi? Ar ne stebūklas? Ar ne stebūklas, kad pasaulio didžiųjų mokslinčių galvos nuolankiai linksta prieš statulą tos, kurią Bernardetta regėjo ir Jos pasirodymo vietą parodė?

Susipažinkime su nauja Šventąja.

Bernardetta gimė 1844 metų sausio 7 d. Liurdo Lapaca distrikte. Ji buvo pirmasis kūdikis iš aštuonių, kuriais Dievas apdovanojo moterystę Pranciškaus Subirū su Liudvika Kasterot. Ji buvo pakrikštyta vardu Bernarda, bet dėl jos menkumo ir silpnumo ji paprastai buvo vadinama "Bernardetta." Ji nuo mažumos sirgo dusuliu.

Iš mažų dienų ji buvo piemeniukė. Ji ganė avis. Ji buvo ir labai gera "zakristijonė." Ji iš akmenėlių pasistatydino gražų altorėlį; ji dangstė brangiausiai, kokius turėjo, užtiesimais ir puošė puikiausiomis, iš visur surinktomis, laukų gėlėmis. Visa tai jos buvo daroma Marijos garbei.

Dievo skirta regėti Švč. Paną Mariją ji turėjo ir tam tinkamas akis. Jos buvo didelės, tamsios, gilios ir labai rimtos. Jos plaukai buvo tamsiai juodi, veidas apvalus, pilnas kaimiško skaistumo.

Atėjo 1858 metai. Šeši tų jos amžio metų mėnesiai padarė perversmą jos ramiamo, paprastame gyvenime ir pakliuvo į istorijos lapus.

Vasario 11 dieną ji, jos sesuo Antanina ir draugė Joanna Abadie išėjo pasirinkti šakučių prakuruoms. Jos vaikščiojo upelio Gaijo krantais, nes ten daugiausia pageidaujamo dalyko. Upelis buvo smarkiai nusekęs, itin ties indubusių uolą, pa-

prastai vadinama "Massabieliu nola." Kadangi ties ja buvo daug šakų, tai Antanina ir Joanna, nusiavusios savo šliurukes, perbrido kiton pusėn. Jos šaukėsi Bernardetta, kuri, būdama nesveika, svyravo, ar gera bus nusiavus bristi, nes tuomet buvo dar užtektinai šalta. Mergaitės krėtė iš jos juokus, vadino ją baile. Jau ji buvo besiaunanti vieną šliurę, kaip staiga išgirdo smarkų sušlamėjimą, lyg nuo smarkaus vėjo. Ji pakėlė į tą vietą savo akis. Žiūri. Arti grottos krūmas prasiskečia. Visas įdubimas uoloje nušvinta. Prie krūmo ant briaunės, mato, stovi Dievo Motina. Jos kojos basos. Jas papuošia rožių žiedai. Jos kūnas aukštas ir liesas. Ją dengia baltas apsiaustas ir gobtuvas. Jis perjuostas mėlynos spalvos juosta. Ant jos rankos kabo rožančius balsvų žirniukų. Bernardetta įsmeigė į ją savo skaisčias akis. Apsireiškusioji padarė ant savęs kryžiaus ženklą ir pranyko.

Bernardetta papasakojo tą įvykį namieje. Visi iš jos pasijuokė, kad ji dieną vaikščiodama sapnuojanti. Bet jai buvo visiškai nejuokai ir ji po trijų dienų nuėjo atgal į tą pačią vietą.

Šį kartą ji nuėjo ir nusinešė švesto vandens. Paširtino drąsiai prie pat vietos, kurioje buvo pasirodęs Apsireiškimas. Ir dabar Jis pasirodė. Mergaitė tuojaus Jį pašlakstė švestu vandenimi, kalbėdama: "Jei ateini nuo Dievo, prisiartink."

Apsireiškimas nusišypsojęs pažengė žingsnį pirmyn ir tuojaus pranyko.

Trečiasis Apsireiškimas įvyko vasario 18 d. Šį kartą su Bernardetta buvo ponija Millet ir Antanina Peyret. Pasirodžius Apsireiškimui Bernardetta atkišo jam gabalėlį popieros ir paaišė, kad Jis parašytų, ką vadinasi.

Švč. Dievo Motina jai tarė: "Ką aš turiu tau pasakyti, nėra reikalo užrašyti. Tik pasižadėk man, kad čia da ateisi per 15 dienų. Po to — Aš prižadų padaryti

tave laimingą ne šiame pasaulyje, bet kitame." Toliaus Ji pasakė Bernardettai: "Aš noriu, kad žmonės čia ateidinėtų."

Vasario 19 d. Bernardetta prie uolos labai verkė, nes ji mačiusi, kad Apsireiškusioji verkė.

Vasario 20 d. Apsireiškusioji turėjo veide šypseną, kas suramino ir palinksmino mergaitę. Šeštasis Apsireiškimas įvyko Vasario 21 d. Šį kartą tūkstantinė minia buvo susigrūdusi ant abiejų upelio krantų. Regėjimui besitęsiant staiga užgeso jos žvakė, kurią ji laikė rankoje.

Vasario 23 d. Apsireiškusioji pasakė Bernardettai: "Pasakyk kunigams, kad aš noriu, kad jie čia mano atminimui pastatytų koplytėlę."

Per aštuntąjį apsiereiškimą vasario 24 d. buvo duotas paraginimas melstis už nusidėjėlius.

Vasario 25 d. Apsireiškusioji pasakė Bernardettai tris paslaptis, kurių ši niekuomet ir niekam nepasakė. Po to jai liepė gerti vandenį ir valgyti žolę, kuri balsvai žalia stebuklingai prie įdubimo pasirodė. Toliaus jai Apsireiškusioji įsakė pakrapštinėti žemę. Ji tai padarė. Ištriško vanduo. Pradžioje pasirodė mažutė, drumsta srovėlė. Ji augo ir virto dabar neišsemamam šaltiniui.

Toliauėjo visa eilė apsiereiškimų

Kovo 25 d. Apsireiškusioji, neapsakomai gražiai ir dievotai sudėjusi rankas pranešė Šv. Bernardettai: "Aš esu Nekaltas Prasiidėjimas."

Bernardetta buvo dvasios pagavime. Jos ranka kaž kaip pakliuvo ant žvakės liepsnos, bet ugnis nieko jai nepakenkė.

Liepos 16 d. įvyko aštuonioliktasis ir paskutinis apsiereiškimas. Apsireiškusioji dėkingai palenkė galvą Bernardettai ir pranyko ant visados.

Po visų apsiereiškimų Bernardetta neilgai gyveno pasaulyje. Ji įstojo į vienuolyną. Ten rami, labai klusni išgyveno iki 36 savo amžiaus metų.

Šv. Bernardetta

Kad ji buvo regėtoja Švenčiausios Dievo Motinos ir Jos tarpininkė tarp Dievo ir žmonių, tas jai niekuomet nesusuko galvos. Kaip ji buvo prastutė ir nuolanki dukrelė šeimynoje, tai dar nuolankesnė pasiliko po didžiųjų apsireiškimų, kokių ji susilaukė iš Dievo Motinos.

Būdama vienuolijoje ji nieku neduodavo pajausiti kitoms seserims vienuolėms, kad ji yra regėjusi Dievo Motiną, kad jai priklausanči kokia ypatinga pagarba. Ne. Ji jautėsi tik Marijos tarnaitė ir visur troško patikti Marijai, sekdamą jos dorybėmis.

Taigi ji buvo labai pavyzdinga ligonių aprūpintoja.

Beto, jai būdavo daug džiaugsmo, kad jai buvo leista laisvesniame laike pa-

gelbėti zakristijonei. Ji, kaip matėme ankščiau, nuo jauniausių savo metų mėgo zakristijonauti. Tas pamėgimas niekuomet jos neapleido.

Patarnavime prie altorių, Dievo namuose, ji išliedavo visus savo kūdikiškus, meiliskus jausmus Dievui ir Mirijai.

Laisvomis valandomis ji rašė savo atsiminimus, kaip jai buvo nurodyta, aprašinėjo savo regėjimų išpūdžius ir darė savo išganymo planus.

Taip pat ji gana dažnai rašė laiškus savo giminėms. Tų laiškų keli užsilikę iki šiai dienai.

Liurde turėjo mokyklą Seserys (vienuolės) iš Nevers. Toje mokykloje mokėsi Bernardetta iki savo įstojimo į vienuolyną. Tai įvyko liepos 4 d., 1866 m. Ji įstojė į savo mokytojų vienuoliją, Neverse. Padarius profesiją gavo vardą sesuo Marija Bernarda.

Kaip sesuo vienuolė ji ėjo pareigas ligonių prižiūrėtojos ir patarnautojos. Tą nelengvą darbą ji dirbo su visu uolumu ir savęs atsisžadėjimu.

Kūdikistės liga jos neapleido. Dusulyš ją visuomet vargino. Vėliau aplankė ją kojos skauduliai. Ji kentė viską koramiausiais.

Ypatingai pabrėšta, kad sunkioje ligoje, prieš mirtį, jos visuomet ypatingai skaisčioš akys, žerėjo nepaprastu aiškumu ir skaistumu. Jos atsisakė pasiduoti ligos įtakai.

Mirė Bernardetta 1879 m. balandžio 16 d., Didžiajame Trečiadienyje 3:15 po pietų. Ji buvo palaidota Šv. Juozapo koplyčioje Neverse.

Bernardettos šventumo tyrinėjimas prasidėjo nuo liepos 28 d., 1858 m. Jis supuola su tyrinėjimu visų apsireiškimų teisingumu. Tamė darbe dalyvavo įvairiausi mokslininkai — daktarai, geologai, chemistai ir mistiškosios teologijos profesorai. Jų visų liūdijimais ir išvedžiojimais remdamasis vyskupas paskelbė, kad

apsireiškimai buvo tikri ir kad apsireišku sioji buvo švenčiausioji Pana Marija.

Nuo to laiko daromi buvo vis nauji ir nauji tyrinėjimai. 1909 metais įvyko atidarymas Bernardettos karsto. To liudininkais buvo du daktarai, tribunolo nariu, ir Vyskupas. Kuomet švininis karsto antvožas buvo pakeltas, jokis puvimo kvapas nepasireiškė. Bernardetta gulėjo nepaliesta. Kūnas kiek-ne-kiek susitraukęs, bet veidas ir rankos buvo kaip gyvos.

Pasitaikė tuomet būt ten poetui Alfonsoi Bourgoiui. Jis, pamatęs mirusiąją, gavo kilnaus įkvėpimo ir parašė šventosios garbei eiles-poemą "Šventoji, Kuri Miega."

Seserys vienuolės aptrynė kūną minkštais prietaisais, aprėdė naujais rūbais, įdėjo į naują karstą, buvo pridėta stiklinė honka su visais viso proceso dokumentais, Vyskupo antspaudu pažymėta. Karstas taip pat buvo uždarytas, užeemenotas ir Vyskupo antspaudu pažymėtas.

Keturiems metams praslinkus, Bernardetta buvo paskelbta "Palaimintoji." Šįmet gruodžio 8 d. pripažinta "Šventąja." V. K.

P. S. Kas nori pamatyti tas stebūklingas vietas, kur šv. Bernardetai apsireiškė švenė. Panelė ir kaip tūkstančiai maldininkų ir daugybė ligonių laukia stebūklingo pasveikimo — bus rodoma krutamuosiuose paveiksluose "Liurdo Stebūklai." Filma traukta pačiame Liurde: Paveikslai labai įdomūs, verta kiekvienam pamatyti.

Rodys po Naujų Metų lietuvių kolonijose Antanas Peldžius.

NEW BRITAIN, Conn. — Padėkonės dienoj, M. R. K. 36 skyrius buvo suruošęs Card party, jauno studento P. Pranskevičiaus naudai, kuris lanko Marianopolio Koleg. Šiame vakare taip gi buvo leista laimėti 5 dol., kuriuos suteikė minėtas skyrius. Šis vakarėlis davė minėtam studentui gryno pelno 96 dolerius.

B. Miciūnienė.

Klausimai ir Atsak.

KLAUSIMAS. Ar užtenka, kad būtų nepriimtas į Kat. Bažnyčią tas, kuris tiki į visas katalikų tikėjimo tiesas, tik neti ki į ausinę išpažinti klausykyje?

ATSAKYMAS. Užtenka. Jei kas tiki, kad Kat. Bažnyčia yra tikroji, Kristaus įsteigtoji Bažnyčia, jis turi tikėti, kad ta Bažnyčia yra neklystanti tikėjimo ir doro vės moksle. Jei kas tiki į neklaidingumą, jis turi priimti kaip neklaidingą dalyką ir jos mokslą apie Atgailos sakramentą, kuris yra Jėzaus paliktas, kad per jį nusidėjęs rastų nuodėmių atleidimą.

Išpažinti savo nuodėmes, tiesa, nepatinka žmogaus prigimčiai, bet dėl to tai ji ir priklauso prie atgailos. Atgaila ir susidaro iš nepatinkamų žmogaus prigimčiai dalykų.

KLAUSIMAS. Ar tiesa, kad pašventintos žvakės netenka palaiminimo po metų laiko?

Joniecška.

ATSAKYMAS. Netiesa. Pašventintos žvakės turi gautąjį palaiminimą tol, kol jos nėra sutarpintos ar sutrupintos į mažus gabalėlius.

KLAUSIMAS. Vieni sako, kad priimant šv. Komuniją reikia užmerkti akis, gi kiti, priešingai, sako, kad reikia žiūrėti į hostiją. Kurios nuomonės geriau laikytis?

Juozas K.

ATSAKYMAS. Geriaus laikytis nuomonės tų, kurie sako, kad reikia žiūrėti į hostiją, priimant šv. Komuniją. Žiūrėjimas labiau sutinka su Bažnyčios dvasia.

Dabar net yra paskirti atlaidai tiems, kurie dievobaimingai žiūri į hostiją ir kiek liką, kuomet jie per "pakylėjimą" yra kunigo keliami aukštyn.

Prieš dalinant Komuniją, kunigas atsisuka į žmones, rodo pakeltą hostiją, kad ją matytų ir pagarbintų Jėzų Kristų, kuris joje yra.

NIAGAROS KROKLIO KRANTE

Važinėjant nuolat su misijomis iš Chicago į Rytus, ne vieną kartą teko man važiuoti pro Niagaros didžiulį Krokli. Paprastai tačiau pro šį įdomų gamtos vaizdą tekdavo pravažiuoti naktį arba anksčiau, kada keleiviai dar saldžiai miega. Šiemet tiktai pasitaikė man važiuoti jau antrą kartą kaip tik patogiusiu metu — ryte apie 8 valandą.

Nežianu, kaip kitų geležinkelių direkcijos, bet Michigan Central direkcija traukiniams, praeinantiems pro Niagarą Krokli tyčiomis yra paskyrusi trumputę valandikę stabtelėti ties šią vietą, kad keleiviai galėtų išeiti iš traukinio ir pasigrožėti Kroklio vaizdu.

Kroklys matyti — man ne pirmiena. Esu jų matęs šen ir ten. Panašų į šį esu matęs Suomijoje — Imatros krokli. Ir Imatros ir Niagaros — abu juodu yra be galo įspūdingi. Skirtumė tačiau tarp jų dviejų yra nemaža. Anas, būtent Imatros kroklys, turi slenkstį daugiau nuotakų. Jo kritimas tęsiasi kokį gerą amerikonišką pusmailį, o Niagaros slenkstis yra statulėlatis. Stačiai, kaip nuo stogo krinta vandens didžiulė srovė.

Imatroje matai per ištisą pusmailį verdančio bei kunkuliuojančio vandens srovę. Tame kunkuliuojančiame vandenyje maišosi pirklių plukdomieji sienojai (raštai). Koks įdomus vaizdas, žiūrint į tuos sienojus, kaip juos vandens srovė mėtė, tarsi pluksneles, iš vieno upės kranto į kitą, arba nardo į dugną! Sakytum, didžiulių geltonų ir juodų kirtimų matai ringuojant vandens paviršiumi nesuskaitomas daugybes, kurie niauvasi vieni su kitais, vieni kitus skandindami, pralenkdami arba išstumdami į krantą.... Šniokščia tik šniokščia visas pusmailis tokiu galinagu ūzesiu, lyg kad šimtai traukinių susyk

vienoje vietoje dundėtų, ar bekilstas žiaurus viesulas būtų pradėjęs čiupinėti tausaus miško medžių viršūnes bei šakas... Tame ūzesyje ir šlamėjime kaskart pasigirsta trenksmai, nesakytum ar motų šūviai, ar mainose anglis beskaldant dinamito sproginimas...

Niagaroje visai visai kitaip. Čia vanduo krinta nuo aukšto ir stataus slenkščio, tarsi nuo kokio stogo. Krintančios srovės ilgis padidėja dar tuo, kad ji krinta pusžiedžiu. Be abejo kritimo jėga Niagaros nesulyginamai stipresnė už Imatros. Vanduo krisdamas virsta ne putomis, bet dulķėmis — rūkais, kurie iškilę į orą dengia nuo žiūrovų vandens paviršių. Jauti tiktai kažkokį šurpą, perimantį visą kūną — nuo kulnų ligi viršugalvio. Galvoje nuo krintančio su neapsakomu samrku vandenį į gelmes, junti lyg kokį svaigulį. Gelmių dugno akis neužčiuopia. Kas išdrįs prieiti arti prie pat Kroklio krašto? Ne dovanai senieji indėnai šiame Kroklyje regėjo dievų galybę ir aukėjo jam aukas...

Ypač įdomu buvo stebėti Niagaros Krokli dabar lapkričio pabaigoje, kai žemė buvo pridengta plona sniego plutele, o upės pakraščiai apvadžioti plonyčio ledinio muslino apvadais... Aplinkui snieguoti laukai skęsta tekančios saulutės spinduliuose — nesakytum, kad užsiliepsnojo kalnai, pievos ir medžiai. O čia, iš Niagaros žiočių, kyla rūkų vulkanas ir tamsiu debesiu kyla į padanges... Jo net vėjas neįstengia išblaškyti. Jis pats, pakilęs ten kur į akiai nepasiekiamas aukštes, pranyksta, susiliedamas su plaukiančiais padangėse savo broliais — debesiais.

Kaip malonu buvo gerėtis valandėlę šio reginiu! Kodėl ji tokia buvo trumputė?!..

Kun. A. Petrauskas, M. I. C.

MARIJONŲ KOLEGIJOS RĖMĖJŲ
(NAUJOSIOS ANGLIJOS APSKR.)
2-JO SEIMO

PROTOKOLAS

(Tąsa)

Yonkers, N. Y. — A. Ringaila (auka \$5).

So. Boston, Mass. — M. K. R. 8-asis skyrius (auka \$5) K. Vosylienė.

Lawrence, Mass. — pp. Jančai (auka \$5).

Athol, Mass. — p. A. Skleinis (auka \$5), A. Baltrušičiūnienė (auka \$2).

Įvairūs rėmėjų skyriai padarė seimui savo veikimą pranešimus.

So. Bostono skyrių pranešė p. Vosylienė. Apie Worcester, Mass., skyrių pranešė p. V. Piličiauskas.

Apie Waterbury, Conn., skyrių pranešė p. J. Girdžiauskas. Klebonas J. Valantiejus pareiškė jog ši parapija geidžia, kad Marijanapolio kolegijos studentai atvyktų ir šiais metais su veikalu.

Visur matosi, kad darbas sklandžiai varomas, ir visi geidžia, kad kiekvienais metais būtų rengiama Lietuvių Diena. Kur skyrių nebūta, pasiryžta pasirūpinti ir tenai juos įsteigti, kad kitam seime būtų galima susilaukti platesnių pranešimų.

Turiningą paskaitą "Katalikiškasis Veikimas ir Kolegijos Rėmėjai" skaitė Kun. Dr. P. Biskis, M. I. C. Gerb. Prelegentas savo referate pabrėžė šio veikimo reikimą bei svarbą ir kaip jis rišasi su Kolegijos Rėmėjų darbuote.

Rezoliucijų komisija patiekė sekančias rezoliucijas:

1. Padėkos Rezoliucija:

Kadangi buvusią Lietuvių Dieną daugelis garbingų kolegijos Prietelių prisidėjo prie tos Dienos pasisekimo —

Todėl Seimas reiškia giliausios padėkos žodžius:

a) visų pirma Gerbiamiesiems Dvasios Vadams ir ypatingai Klebonams tų parapijų, kurios turėjo savo parengtuosius stalus;

b) Laikraščiams, kurie užleido vietos savo skiltyse tai Dienai išgarsinti ir paraginti joje dalyvauti;

c) Chorams ir jų Gerb. Vedėjams, ypatingai dalyvavusiems pamaldose;

d) įvairių rūšių gabiems sportininkams, kurie teikė Dienai tikros Sporto Šventės atspalvio;

e) Worcesterio muzikos benei ir ypatingai jojo Vedėjui, p. Žemaičiui, kurie veltui prisidėjo prie iškilnių ir linksmumo; ir pagaliau

f) Gerbiamam Komitetui ir visiems Darbuotojams, kurie įdėjo tiek daug širdies ir darbo, kad toji Diena būtų tikras pasisekimas, pilnas Lietuvių Triumfas.

Kun. J. Jakaitis, M. I. C. vaizdžiai nupiešė įvykusią Lietuvių Dieną taip, kad visi aiškiai suprato tos dienos įvykius bei pasėkas. Jam nuoširdžiai padėkota.

Kun. J. Vaitėkūnas skatina susirinkusius visais prieinamais būdais remti šią įstaigą, idant išauklėjus atitinkamus tautos vadus, galėtų vėliau aprūpiati visuomenės reikalus. Priimta.

2. Lietuvių Dienos Rezoliucija

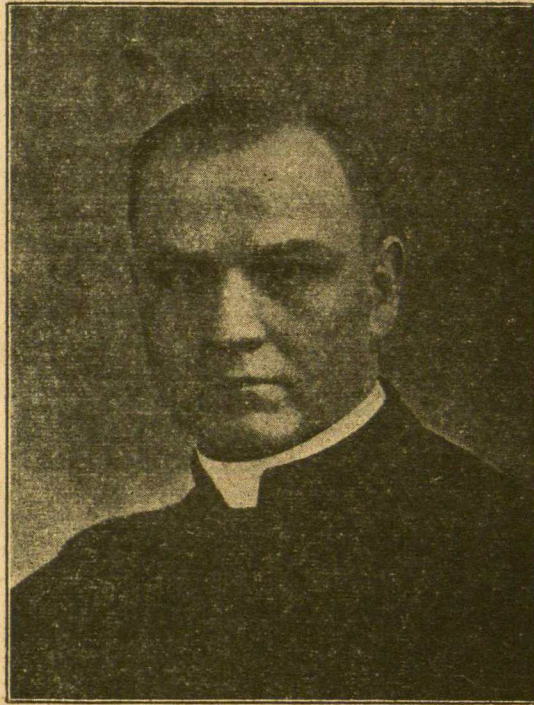
Kadangi Amerikoje pradeda įsivyrauti paprotys, kad įvairios lietuviškos bendrovės, kaip parapijos, laikraščiai, valstybės ir apskritys, ruošia vasarą Lietuvių Dieną;

Kadangi tokia Diena teikia didelės tautinės vertės lietuviams ir atneša nemažą paramos mūsų įstaigoms; ir

Kadangi pereitų metų Kolegijos Rėmėjų Seimo iškeltoji mintis rado didelio pritarimo plačioje visuomenėje ir suruoštoji Diena buvo pilniausias pasisekimas.

— Todėl, Seimas nutaria, kad Lietuvių Diena būtų ruošinama Marianapolio Kolegijoje kiekvienais metais ir nuošir-

Sveikiname Gerbiamąjį Svečią!

Didžiai gerb. KUN. J. J. JAKAITIS,
M. I. C., Marijonų kongregacijos Amerikos
provincijos vadas (provincijolas), kurs
pereitą savaitę atvyko Chicagon.

džiai kviečia pernai visus dalyvavusius imti aktyvaus dalyvumo ir nuo savęs pasižada, kad visi apylinkės Rėmėjų Skyriai savo darbu prisidės prie tos Dienos pasisekimo.

Kyla pageidavimas, kad rengiamos Lietuvių Dienos įeigos būtų skiriamos vien tik kolegijai. Ši mintis visų patvirtinta. Nutarta, kad kolegijos vyriausybė susitartų su tos dienos komisija.

Pageidaujama taipogi, kad visi skyriai pasirūpintų šiam suvažiavime įsirengti stalą. Priimta.

3. Spaudos Savaitės Rezoliucija:

Kadangi šandie didžiausią pasaulio pajėga yra spauda;

Kadangi Amerikos Lietuvių gyvybė be galo daug priklauso lietuviško katalikiško laikraščio, *Laikraščio* kiekvienos šeimos namus, ir t. t.

Kadangi kolegijos rėmėjų aukščiausia pareiga yra prisidėti prie katalikiškos spaudos platinimo —

Todėl Seimas nutaria, kad kiekvienas rėmėjų skyrius suruoštų Spaudos Savaitę, kurios metu bus pardavinėjamas knygos ir užrašomi laikraščiai.

Tam darbui dirbti skyriai suruoš paskaitas — prakalbas, pakviesdami iš apylinkės žymesnius kalbėtojus; išrinks tam tikras komisijas ir nuskirs atitinkamus žmones, kurie pereitų per namus, paravinėdami knygas ir rinkdami laikraščiams prenumeratas. Priimta.

4. Mokslo Stipendijos Rezoliucija:

Kadangi atsiranda neturtingų, bet gabių jaunuolių, teikiančių didelės vilties ateičiai; ir

Kadangi neturtingų moksleivių šelpimui tarp kitų būdų yra kūriamos iš aukų stipendijos;

— Todėl Seimas nutaria įkurti Marianapolio kolegijoje Šv. Panelės Marijos Nekalto Prasidėjimo stipendiją, sukeliant \$5,000.00 kapitalą, iš kurio nuošimčių ga-

lėtų mokyti vienas neturtingas moksleivis kolegijoje.

Tam kapitalui sudaryti skyriai pasižada įvairiais jiems galimais būdais sukelti po \$300.00, sudarytų iš specialiai tam tikslui renkamų ar teikiamų aukų, pajamų iš Spaudos Savaitės, įeigų iš vakarėlių, piknikų, laimėjimų. Priimta.

Kun. Dr. J. Navickas, M. I. C., nuodugnai išaiškino šios rezoliucijos turinį ir pareiškė mintį, kad jos įvykdymas būtų labai naudingas; atatinęs neturtingam gabiam moksleiviui.

5 Sveikinimo Rezoliucija:

“Kolegijos rėmėjų seimas nuoširdžiai sveikina Kun. Dr. J. Navicką, M. I. C., Marianapolio Kolegijos Direktorių, žymų mūsų išeivijos vadą ir literatą, Jo 20-ties metų literatinio darbo sukaktuvių proga ir linki Jam ilgiausių metų.”

Seimas rankų plojimu bei ovacija pagerbė gerb. visuomenės veikėją.

Mandatų komisija išdavė sekantį pranešimą: Seime dalyvavo 75 atstovai iš 8 apielinkinių valstybių.

Worcester, Mass. — Šv. Petronelės Draugija — O. Statulionis ir O. Keršienė. Moterų Sąjungos 5 kuopa (auka \$3) — M. Vaitėkūnienė. M. K. Rėmėjų 12-asis skyrius (auka \$10) — V. Parulis, V. Piličiauskas, F. Fondrotavičienė. L. D. S. 7-oji kuopa (auka \$5) — V. Griška, P. Lengvinis, Kulbokas, Zevitauskas, Rainys, Svirskas, M. Šliorienė, A. Širvinskaitė, M. Barkiutė, J. Mažuknienė, O. Bačienė, M. Kulišauskienė, O. Landžiuvienė, M. Delionienė, Grigas, M. Grigonienė, Kun. K. Vasys, Kun. V. Puidokas.

So. Boston, Mass. — Kun. K. Urbanavičius, O. Siaurienė, P. Zaleckienė, M. Januškevičiūtė, A. Kneizys, K. Kazakevičienė, J. Kasparavičienė, K. Vosylienė.

Providence, R. I. — Kun. J. Vaitėkūnas, Kuperavičienė, K. Kuperavičius, A. Avizinius, A. Kacevičius, A. Žitkevičius,

B. Stražinskas, Švedas, Švedienė, Dzekevičius.

Waterbury, Conn. — Kun. J. Valantiejus, V. Stulginskas, V. Urbonas, J. Gir-džiejauskas.

Brockton, Mass. — Savickas, S. Savickienė, Jezukevičienė, Voverienė, Šepu-tienė, Kamandulienė.

Hartford, Conn. — Kun. Ambotas.

Nashua, N. H. — Ilkevičienė, Ilkevičius.

Marianapolis — Tatulis, Sabas, Baltrušaitis, Vaičaitis.

Cambridge, Mass. — Kun. P. Juškai-tis.

Duotas įnešimas padaryti salėje rink-liavą. Tą atlikti paskirta P. Zaleckienė ir V. Sabas. Perėjus per susirinkusius, ko-misija išdavė pranešimą, kad viso surink-ta \$500.00. Aukotojų vardai bus paskelbti vėliau.

Eina naujos valdybos rinkimai. Se-kantiems metams naujón valdybon išrink-ti: pirm. Kun. V. Puidokas, Worcester, Mass.; 1 vice-pirm. P. Zaleckienė, Boston, Mass. 2 vice-pirm. V. Parulis, Worcester, Mass. rašt. M. Delionienė, Worcester, Ma-ss. išdininkas — Kun. Dr. J. Navickas, M. I. C. gerbėjai — Siaurienė ir Vosyliė-nė, So. Boston, Mass.

P. J. Pilipauskas dėkojo seimui už juomi pasitikėjimą ir kad davė jam progos prisidėti prie jų darbo.

Nauja valdyba užima savo paskirtą-sias vietas. Pirm. Kun. V. Puidokas dė-koja suvažiavimui už jų palankumą ir pa-sižadėjo kiek išgalės, atlikti savo parei-gas ir atnešti šiai organizacijai naudos. Paskui ir kiti valdybos nariai dėkojo sei-mui už paskyrimą, pasižadėdami pasidar-buoti.

Seimas atsistojimu ir rankų plojimu, nuoširdžiai padėkojo pereinamųjų metų valdy-bai už jų darbavimąsi ir atsivadimą rė-mėjų reikalams.

Kun. Dr. J. Navickas, M. I. C. nuo-

širdžiai dėkojo visiems dalyviams už jų gausią paramą ir valdyboms bei komisi-joms už darbą, kuriam taip sėkmingai va-dovavo.

Tuomi seimas baigėsi, Kun. Ambotui sukalbėjus malda.

Po seimo įvyko palaiminimas su Šv. Sakramentu, kad Dievas duotų malonės įgyvendinti padarytasias rezoliucijas ir atnešti kuodangiausia garbės Dievui ir naudos visuomenei.

Seimo prezidijumas —

Kun. V. Puidokas,

J. Pilipauskas,

Sekretorijatas —

M. Urmonienė,

A. Miciūnas.

Kolegijos Rėmėjai:

V. Jablonskienė, Chicago, Ill.	3.00
M. Šidlauskas, Scranton, Pa.	3.00
J. Puodžiūnas, Worcester, Mass.	3.00
P. Stankaitienė, Bridgeport, Mass. ...	3.00
A. Balčiūnas, Aurora, Ill.	3.00
K. Petrauskienė, Chicago, Ill.	1.00
A. Kudrauskienė, E. Haven, Conn.	3.00
V. Mitkus, Chicago, Ill.	1.00
M. Pikutienė, Wilkes Barre, Pa.	3.00
O. Sinkevičienė, N. Arlington, N. J.	3.00
Mrs. L. Dempsy, Rarifile, Conn. ...	3.00
Mrs. N. Grenby, Conn.	5.00
R. Paplauskas, Methuen, Mass.	2.50
M. Slavickas, Grand Rapids, Mich. ...	3.00
Petras ir Antanina, Melrose Pk.	20.00
J. ir P. Bacevičius, Bellwood, Ill. ...	15.00
A. Rusecki, Somersville, Conn.	3.00
J. Bulovas, Chicago, Ill.	2.50
V. Vileikienė, Chicago, Ill.	3.00
J. Smilgis, Aurora, Ill.	5.00
H. Šaukėnienė, Shenandoah, Pa. ...	3.00
M. Kondrotaitė, Brooklyn, N. Y.	3.00
M. Kalesinskienė, Chicago, Ill.	3.00
O. Čepaitis, Scranton, Pa. ...	3.00

(Būs daugiau).

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Rėmėjams už aukas. *Kol. Rėm. Centras*

KATALIKŲ PASAULY

ROMA. — Centralinis Šventųjų Metų komitetas praneša, kad į jį daug kas kreipiasi su paklausimais, ar būsią pratęsti šie nepaprastieji Šventieji Metai. Komitetas praneša, kad Šventieji Metai tęsis tik iki 1934 metų balandžio mėnesio 2 dienos. Sekantiems metams jie pratęsti nebūsią.

LIETUVA. — Kai kurie užsienio laikraščiai paskelbė, kad J. E. Kauno Arkiv. Metropolitai Skvireckas greitai laiku, kaip numatoma už nuopelnus katalikybei — išvertimą šv. Rašto į lietuvių kalbą ir k. — bus pakeltas į kardinolus.

LIETUVA. — Bolševikų komisaras Litvinovas jau grįžo iš Romos į Maskvą. Londono spaudos pranešimu, Jung. Vals tybių pašto viršininkas Farley, kuris tuo metu buvo Romoje, turėjęs pasikalbėjimą su Litvinovu. Jis tarpininkavęs tarp Vatikano ir Litvinovo, kad išgautų užtikrinimą katalikams laisvės Sov. Rusijoje.

Litvinovas pareiškęs, kad Rusijoje ne duosią specialių privilegijų katalikams. Kiekvienas, nežiūrint kokios tautos, atvykęs į Rusiją turi pasiduoti tos šalies įstatymams, sako Litvinovas.

“Budėkite, tvirtai stovėkite tikėjime, elgkitės kaip vyrai ir bukite stiprūs. Visa ką jūs darote, tebus daroma meilėje” (I Kor. 16. 13-14).

“Tu iš ten neišeisi, iki nebusi užmojęs paskutinio skatiko” (Luk. 12. 59).

“Kas gėdysis manęs ir mano žodžių, to gėdysis žmogaus Sunus, atėjęs savo Tėvo ir šventųjų angelų didenybėje.” (Luk. 9. 26).

“Saugok, Dieve, kad aš kuo nors girčiau, kaip tik mūsų Viešpaties Jėzus Kristaus Kryžiumi. Per jį man pasaulis yra prikaltas ant kryžiaus, o aš pasauliui” (Gal. 6, 14).

KELIAS Į ATEITĮ

Baigiasi saulės dieneles,
vasara sako — gana!
Ima gražiai už rankelės
vaiką ir sako: “Eiva!” —
Veda jį vėl į mokyklą:
reikia pasemti žinių!
Vaikas, palikęs ganyklą,
eina prie knygų meilių.
“Didinsiu protą, kol laikas —
knygas suprasti turiu!” —
eina galvodamas vaikas.
Jam palinkėti galiu:
“Vaike, tau mokslo troškimas
kelia į laimę nuties!” —
Kyla gražus mujautimas
man iš liepsnotos širdies!

Arėjas Vitkauskas

RAŠOMAJAI PLUNKSNAI ŠIMTAS METŲ!

Visas jau amžius, kai rašto dirvonus
aria plunksnelė iš plieno, tvirta,
gražiai sužibino savo jį šonus,
tebus už tą darbą visų pagirta!
Vargdavo pirma vargšės žaselės,
su išpešiotais ėjo sparnais...
Būdavo drioziamos kietos plunksnelės —
rašydavo žmonės su jų sparnais...
Visą to darbo nepatogumą
numetė plieno plonytė dukra,
reiškia visi jai, tat dėkingumą,
nes mokslo ji sesė tikra!

Arėjas

274
P 288-5950

ALP 2272

1905 METAI LIETUVOJE

(Tęsa)

Pagalios atvyksta ir pats Kalvarijos viršininkas. Kazokų su savim neatsivedė. Reikia pasakyti, kad tuo metu Kalvarijos viršininkas, kad ir rusas, bet vienas iš žmoniškiausių buvo. Jis jautė revoliucionišką dvasią pakilusią tais metais visoje Rusijoje, tai jam nė kiek nebuvo nuostabu, kad ir Lietuvoje jos atgarsys atsiliepia. Tardymą darė, be abejo, nes jam tai reikėjo daryti, kaip viršiniakui, bet nesistengė žmonių, kaip sako, esti. Jo apskrityje, kad ir daugelyje vietų panašios scenos darysi, kaip Krokialaukyje, bet neatmenu, kad kur būtų jisai prisidėjusiuosius prisąjudžio žmones smarkiau baudęs.

Taigi ir čionai atvyko vienu vienas, norėdamas žmoniškai pasikalbėti su žmonėmis ir sąjudį numalšinti. Jam jau iš anksto buvo pranešta pavardės visų tų, kurie buvo pasirašę po anuo garsiuoju protokolu ir taip labai nemaloniu ponui vaitui. Viršininkas pareikalavo parodyti knygas ir garsųjį protokolą. Jo nėra. Kur jis? Ką tik prieš atvykstant tamstai buvo užpuolimas ir knygos sudraskytos. Kas, kaip? — Niekas jų nepažįsta. Nei nežinia, kaip jie įsigavo į raštinę, rado mane vieną, revolveriais pagrasino, atėmė knygas, išplėšė protokolą ir dingo. Kas toki buvo pasirašę po protokolais. Pavardės yra žinomos, bet tokių pat pavardžių yra valsčiuose labai daug. Kurie iš jų pasirašę, kuriems niekas negali pasakyti... Tokių žmonių užsibaigė nieku.

Revoliucijos vaisiai

...jo, bet žymesnių atmai-
Virbauskis kaip bu-
monės jį kaip keike,

pataisė, tai

kad po revoliucijos rusų valdžia pasidarė lyg kiek švelnesnė su valstiečiais ir greičiau jų reikalavimus išgirdavo. Kad ir tame pačiame Krokialaukyje. Seniau gana jau žmonės norėjo panaikinti tenai laikomą p. Ramozerio, dvaro nuomininko, karčiamą, tačiau nieko negalėjo padaryti. P. Ramozeris nuvyks į Kalvariją ir žmonių visoki skundai bei prašymai eina niekais.

Dabar po revoliucijos, kaip tik žmonės per gubernatorių pasiskundė, toji karčiama neduodanti jiems ramybės, bemačiant parėjo paličpinimas sušaukti valsčiaus sueigą ir žmonių dar kartą perklausinėti, ar tikrai jie norėtų tą karčiamą panaikinti. Sueigai tą patvirtinus, tai ne tik pačiame Krokialaukyje esamą p. Ramozerio karčiamą, bet ir kituose to valsčiaus kaimuose esamas karčiamas bemačiant įsakė panaikinti. Kiek džiaugsmo buvo krokialaukiečiams, kad jiems bent kartą pasisekė nugalėti savo priešus, bet kažin ar daugelis suprato, kad tai buvo revoliucijos pasėkos. Ir jei mes šiandien esame nepriklausoma valstybė, ar daugeliui kam pareina į galvą, kad pradžia tos nepriklausomybės reikia ieškoti toje kaip ir nereikšmingoje revoliucijoje?

Žinoma, jei tik viename Krokialaukyje būtų buvusi panaši revoliucija, tai niekas į ją nebūtų kreipęs jokio dėmesio. Policija būtų bemačiant apsidirbusi su revoliucijonieriais. Vienus būtų išmėsinėjusi nagaikomis, kitus sukimšusi į kalėjimus, o vadams nuskabiųsi kardų galvas ir viskas būtų baigta!

(Bus daugiau).

89.244.49-89.244.64